

at stille denne min formentlige Mangel paa Interesse for Landbruget i Modsetning til den Interesse, som Landbruget viser Landets højere Undervisningsanstalter. Jeg tror ikke at have givet den ærede Ordfører nogen som helst virkelig Anledning til at fremkomme med noget saadant. Jeg har, som det ogsaa blev bemærket af ham, været med til at anbefale den Bevilling, hvorom der er Tale, jeg har ikke udtalt nogen som helst Misbilligelse af den samlede Bevilling eller udtalt, at den var for stor. Det, jeg har udtalt mig om, er Hensigtsmæssigheden af at gaa til store Præmier for den enkelte Præmietaager, Præmier af en saadan Størrelse, at de faa økonomisk Betydning for den paagældende. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at det, som er og skal være Opgaven og Formaålet, er at frembringe de økonomisk fordelagtigste Dyr, og altsaa, som han udtrykte det, med samme Tillægsomkostninger og Opdrætningsomkostninger frembringe Dyr, som have økonomisk større Værdi. Naar dette er Tilfældet, og dette Maal er naaet, vil jo Opdrætteren allerede derved, at han frembringer Dyr, som have disse Egenskaber, have faaet den fornødne økonomiske Løn. I samme Grad derimod, som man søger sin Løn i den udsatte Pengepræmie, vil man let søres til Tillæg af Dyr, som ikke fyldestgøre de af den ærede Ordfører selv opstillede Fordringer til Tillæg af Lutsusdyr, som have et begrænset Omraade, og som man derfor ikke kan vente ville opnaa en Pris, som kan dække de ved Tillæget hafte Omkostninger, hvorfor man nødes til at gaa til større Præmier, fordi Opdrætningen derigennem skal vederlægges. Men deraf vil Resultatet blive, at naar Præmierne for disse Dyr stilles alt for store i det enkelte, kan der være Fare for, at de Fordringer, man stiller, ikke gaa i den Retning, den ærede Ordfører fremhævede, nemlig til Tillæg af de for det hele Samfund nyttigste og til Arbejde fordelagtigste Dyr, men at man derimod kommer ind paa at stille Fordringer, hvis Fyldestgørelse man kun kan vederlægge med de store Præmier. Det var denne Fare, jeg pegede paa, og jeg tror, at det, jeg sagde, vil vise sig rigtigt og holde Stik, men der kan ikke dert søges noget som helst Bevis for, at jeg ikke skulde have den fornødne Interesse for vort Landbrugs Udvikling og særlig for Udviklingen af et godt Husdyrhold her i Landet. Jeg har tværtimod en meget stor Interesse derfor.

N. Jensen: Jeg har ønsket at kintte et Par Bemærkninger til de Udtalelser, der

ere fremkomne angaaende dette Afsnit af Finansloven, og jeg vil begynde med at klære mig enig med den ærede Indenrigsminister i Modsetning til det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (D. Scavenius). Jeg tror, at man lige saa lidt skal uddele Statskassens Tilskud til Præmier efter, hvor der er Trang til at faa gode Dyr, som efter, hvor de bedste Dyr ere til at faa gode Præmier. Thi vi have en Regel, hvorefter dette Statstilskud skal uddeles, og det er den Regel i Husdyrloven af 1ste April 1887 § 3, der staer: „De af Statskassen til Hingste- og Tyrepræmier bevilgede Beløb fordeles af Indenrigsministeren mellem Distrikterne. Ved Fordelingen bliver foruden til Distriktskuekommissionens Indberetninger og Indstillinger tillige at tage Hensyn til det indbyrdes Forhold mellem Distrikternes Heste- og Kvægbestand, særlig for saa vidt de fornødne Oplysninger foreligge, til Tallet af de i hvert Distrikt tillagte Føl og Kalve.“ Naar vi nu efter Kreaturtællingen i 1888 vide, hvor mange Føl der ere tillagte i hvert af disse Distrikter, er det jo et nemt Regnestykke at komme til, hvilken Sum der skal bruges til Sylland, og hvilken Sum der skal bruges til Verne. Jeg skal da oplyse, at efter den af mig nævnte Kreaturtælling var Tillæget af Føl paa Sjælland i 1887 4,178 og i Sylland 20,529. Foretager man en Opgørelse af dette, vil man let se, at Sjælland har faaet et større Tilskud i Forhold til Antallet af tillagte Føl, end Sylland har faaet, og at faa det rette Forhold her, er efter min Formening det, der væsentligst bør være Ledsnoren for Uddelingen af Statstilskuddet. Den ærede Minister udtalte, sidst han havde Ordet, at naar vi faa paa vor Overskudsudførsel af Heste og paa Udførslen af Vg og paa de Summer, som derved indbragtes, var Forstellen ikke ret stor. Efter den ærede Ministers Statistik — jeg skrev den ned — lod det for mig, som om vi kun havde en Overskudsudførsel af Heste, der svarede til 6,2 Mill. Kr., medens vi havde en Udgudsførsel paa 5,2 Mill. Kr. Nu har jeg for at se, om mine Tal ikke skulde passe, flaaet efter i statistisk Tabelværk, og derefter faar jeg for Gennemsnittet af de sidste 5 Aar fra 1886—90, at Værdien af vor Hesteudførsel har været godt og vel 10 Mill. Kr., medens Værdien af Hesteindførsel har været 1,9 Mill. Kr., det bliver altsaa mellem 8—9 Millioner Overskudsudførsel, saa det er altid et Par Millioner mere. Men jeg vil ikke med disse Bemærkninger stille, at jeg har noget som helst imod at støtte den Bestræbelse, der er for at faa en større Udgudsførsel, thi det er virkelig noget, der har en over-